

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že rozhodnutí Komise C(2017) 8839 final ze dne 13. prosince 2017, týkající se vymáhání pohledávky, je v rozsahu, v němž se vztahuje na oznámení o dluhu č. 3241507078, nicotné, a v ostatních částech neplatné;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1. V souvislosti s návrhem na prohlášení nicotnosti žalobkyně uvádí, že Komise v rozporu s články 19 SEU a 272 SFEU zasahuje do pravomocí soudů, neboť nahrazuje rozhodnutí Tribunálu ze dne 14. listopadu 2017 (věc T-831/14), v němž byla definována pohledávka Unie ve vztahu k blíže určené povinnosti, jiným rozhodnutím, jež je exekuční titulem, týkajícím se téže povinnosti.
2. V souvislosti s návrhem na prohlášení neplatnosti žalobkyně namítá:
 - nedostatek odůvodnění, neboť se Komise omezila na tvrzení, že v rámci kontrol finančního auditu provedených v souvislosti s dohodou, na kterou se vztahuje napadené rozhodnutí, byly odhaleny systémové chyby, aniž vysvětlila, v čem tyto chyby spočívají;
 - porušení práva, neboť Komise tím, že závěry finančního auditu provedeného v rámci jednoho smluvního vztahu automaticky vztáhla na jiné smluvní vztahy, porušila čl. 135 odst. 5 druhý pododstavec nařízení č. 966/2012 ⁽¹⁾, jakož i takovou základní zásadu veřejnoprávních smluv obecně a konkrétních veřejnoprávních smluv, jako je nezměnitelnost ujednání o odměně.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. 2012, L. 298, s. 1).

Žaloba podaná dne 9. února 2018 – Barata v. Parlament

(Věc T-81/18)

(2018/C 142/71)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Joao Miguel Barata (Evere, Belgie) (zástupci: G. Pandey, D. Rovetta a V. Villante, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- nejprve, v případě potřeby, určil, že článek 90 služebního řádu je neplatný a není použitelný v tomto řízení vedeném podle článku 277 Smlouvy o fungování Evropské unie;

- zrušil zaprvé rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 30. října 2017 o zamítnutí žalobcovy stížnosti podané dne 19. června 2017 podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu úředníků Evropské unie;
- zrušil zadruhé rozhodnutí ředitele pro rozvoj lidských zdrojů ze dne 20. března 2017, kterým žalobce nebyl zařazen na předběžný seznam úředníků vybraných pro účely školícího programu v rámci osvědčování za rok 2016 a kterým byla zamítnuta jeho žádost o přezkum podle čl. 90 odst. 1 služebního řádu;
- zrušil zatřetí rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 14. února 2016, kterým byly žalobci oznámeny jeho výsledky a kterým nebyl zařazen na seznam úředníků vybraných pro osvědčování za rok 2016;
- zrušil začtvrté rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 8. prosince 2017, kterým byl žalobce uvědomen o tom, že se umístil jako 36. z 87 žádostí pro účely osvědčování za rok 2016, s tím výsledkem, že jeho jméno není uvedeno na příslušném předběžném seznamu;
- zrušil zapáté rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 21. prosince 2016, kterým byl odmítnut přezkum žalobcova hodnocení a jeho známky a kterým byl žalobce vyloučen ze shora uvedeného osvědčování;
- zrušil zašesté interní oznámení Evropského parlamentu o výběrovém řízení 2016/014 ze dne 7. října 2016;
- konečně zrušil v plném rozsahu předběžný seznam Evropského parlamentu, na nějž jsou zařazeni úředníci vybraní k účasti ve shora uvedeném školícím programu;
- přiznal žalobci náhradu újmy ve výši 50 000 eur;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení a porušení povinnosti uvést odůvodnění, z porušení článku 25 služebního řádu, ze zjevně nesprávného posouzení relevantních skutečností a dokumentů a z porušení článku 296 Smlouvy o fungování Evropské unie.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady účinné soudní ochrany, z porušení článku 41 Listiny základních práv Evropské unie a dále z protiprávnosti a nepoužitelnosti v souvislosti s tvrzenou protiprávností a nepoužitelností článku 90 služebního řádu.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z nedostatku pravomoci, z porušení oznámení o výběrovém řízení a článku 30 služebního řádu ve spojení s jeho přílohou III a dále povinnosti řádné správy.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti řádné správy podle článku 41 Listiny a ze zjevně nesprávného posouzení a porušení zásady rovnosti.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení článků 1, 2, 3 a 4 nařízení č. 1/58⁽¹⁾, z porušení článků 1d a 28 služebního řádu a čl. 1 odst. 1 písm. f) jeho přílohy III a dále z porušení zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace.

⁽¹⁾ Nařízení č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 1958, 17, s. 385; Zvl. vyd. 01/01, s. 3).